

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 61424-01-22 ליפשיץ נ' שחר ואח'

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט יהודה ליבליין

עו"ד תם ליפשיץ

התובע

ע"י ב"כ עו"ד א' לוי

נגד

1. כפיר שחר
2. אדוה שחר

הנתבעים
ע"י ב"כ עו"ד א' בזק

פסק דין

מבוא

1. לפני תביעתו של עו"ד תם ליפשיץ, במסגרתה הוא תובע את בני הזוג כפיר ואדוה שחר, בגין כך שלא שילמו לו שכר טרחה, עבור שירות משפטי אותו העניק להם, שעה שייצג את בני הזוג, במסגרת הליכי משא ומתן לרכישת שתי דירות. עוד טוען עו"ד ליפשיץ בתביעתו, כי לאחר שהזוג שחר סירב לשלם לו שכר עבור השירות שהעניק, עוולה כלפיו הגבי שחר בלשון הרע, שעה שכתבה בדוא"ל, שנשלח גם לשותפו עו"ד אסיאו, כי ביצע הונאה כלפי בני הזוג.
2. בני הזוג שחר מתגוננים בטענה, כי התובע זכאי לכל היותר לשכר טרחה בסך של 5,900 ₪, כפי שסוכם בעל-פה בין הצדדים, וכי אין יסוד לדרישה העולה כדי פי שלושה מן הסכום עליו הסכימו, בפרט כאשר לטענתם עו"ד ליפשיץ הפר את חובת הנאמנות שלו כלפיהם, ולא גילה להם את ההיקף המלא של ליקויי הבנייה שהיו בדירה השנייה. אָשָׁר לטענה בדבר קיומה של עוולת לשון הרע, טוענת הגבי שחר, כי לא ביצעה פרסום כלשהוא, אלא הגיבה לפנייתו של עו"ד ליפשיץ, שכתב בעצמו את שותפו עו"ד אסיאו, בפנייתו אל בני הזוג בדרישה לתשלום שכרו.

העובדות שאינן שנויות במחלוקת

3. עו"ד תם ליפשיץ (להלן - "עו"ד ליפשיץ או התובע") הינו עורך דין במקצועו, אשר עוסק בכך כעצמאי, תוך שיתוף פעולה עסקי עם עו"ד אבי אסיאו.
4. כפיר ואדוה שחר (להלן - "בני הזוג שחר או הנתבעים"), הינם תושבי העיר יבנה, ובמועדים הרלוונטיים לתביעה זו ביקשו לקנות דירת מגורים בעיר.
5. במהלך חודש נובמבר 2021 פנו בני הזוג שחר לעו"ד ליפשיץ בבקשה, כי ייצג אותם בעסקה, אותה התכוונו להוציא לפועל, לרכישת דירה ברח' התורן 2/18 יבנה (להלן - "העסקה הראשונה"). סוכם בין הצדדים בשיחה בעל-פה, כי תמורת שירותיו של עו"ד ליפשיץ ישולם לו שכר טרחה בסך של 5,900 ₪ (כולל מע"מ).

אין מחלוקת בין הצדדים כי בני הזוג שחר לא שילמו לתובע את שכר הטרחה שסוכם.

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 61424-01-22 ליפשיץ נ' שחר ואח'

תיק חיצוני:

6. עוד בטרם סוכמה ונחתמה העסקה הראשונה, הודיעו בני הזוג שחר לעו"ד ליפשיץ, כי מצאו דירה אחרת בעיר יבנה, ברח' הדייגים 3/79, ולכן הם מבקשים כי עו"ד ליפשיץ ייצג אותם מעתה בעסקה לרכישת דירה זו (להלן - "העסקה השנייה"). לא נערך כל סיכום בין הצדדים ביחס לשכר הטרחה שישולם לעו"ד ליפשיץ עבור הייצוג בעסקה זו.

7. בסופו של יום, לאחר שנוהל משא ומתן עם מוכרת הדירה בעסקה השנייה ובאת כוחה, החליטו בני הזוג שחר שלא לרכוש דירה זו. הסיבה בעטיה החליטו בני הזוג שחר להימנע מרכישת דירה זו, נעוצה בקיומם של ליקויי בנייה בדירה זו ובדירה שמעליה. יחד עם זאת, שנויה במחלוקת הידיעה של בני הזוג שחר ביחס להיקף ליקויי הבנייה שהיו קיימים בדירה. מחלוקת זו, היא העומדת בבסיס טענת בני הזוג שחר כלפי השירות המשפטי של עו"ד ליפשיץ, שכן לטענתם עו"ד ליפשיץ הסתיר מהם במכוון את דו"ח הליקויים, שנערך במסגרת ההליך המשפטי שהתנהל בעניינם של ליקויי הבנייה.

8. ביום 13.12.2021 שלח עו"ד ליפשיץ לבני הזוג שחר דוא"ל, ובו דרישה לתשלום שכר טרחה, אותו העמיד "לפנים משורת הדין" על סכום של 7,020 ₪ (כולל מע"מ) (ראו הדוא"ל **נספח 11 לכתב התביעה**).

9. בני הזוג שחר סרבו לדרישה זו, בטענה כי לא זה היה הסיכום בין הצדדים. גב' שחר הוסיפה במענה שהיא כתבה לדרישת התשלום את הדברים הבאים: "מבחינתי בוצעה כאן הונאה של עורך דין" (ראו עמ' 170 **בנספחים לכתב התביעה**). למענה ששלחה גב' שחר מכותב גם עו"ד אסיאו שותפו של עו"ד ליפשיץ.

מענה זה, הוא נשוא הרכיב בתביעה, בעילה לקיומה של עוולה לפי חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן - "חוק איסור לשון הרע").

המחלוקות וטענות הצדדים

10. המחלוקת הראשונה עניינה בשאלה, האם זכאי עו"ד ליפשיץ לשכר בגין השירות המשפטי שהעניק לבני הזוג שחר במהלך ניהול המשא ומתן, במסגרת שתי עסקאות הרכש אותן ביקש הזוג שחר לבצע.

ככל שהתשובה לכך בחיוב, תעלה השאלה מהו השכר שראוי לפסוק לעו"ד ליפשיץ עבור השירות המשפטי שהעניק.

11. מחלוקת נוספת עניינה בשאלה, האם המענה ששלחה גב' שחר לעו"ד ליפשיץ, ומכותב לו עו"ד אסיאו, ובו טענה לביצוע הונאה על-ידי עו"ד ליפשיץ, מהווה פרסום שבו עוולה לפי חוק איסור לשון הרע.

ככל שאקבע כי מדובר בעוולה של "לשון הרע", אדון במחלוקת ביחס לגובה הפיצוי הראוי.

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 22-01-61424 ליפשיץ נ' שחר ואח'

תיק חיצוני:

דיון והכרעה

האם זכאי עו"ד ליפשיץ לשכר ראוי בגין השירות המשפטי שהעניק לזוג שחר

12. כאמור לעיל, המחלוקת הראשונה עניינה בשאלה, האם זכאי עו"ד ליפשיץ לשכר טרחה בגין השירות המשפטי שהעניק לבני הזוג שחר.

13. בעניינה של מחלוקת זו, יש לומר שאין מחלוקת של ממש, כי עו"ד ליפשיץ העניק שירות משפטי לבני הזוג, אם כי בני הזוג חולקים על היקפו של השירות שניתן. אין גם מחלוקת, שקיים הסכם שכר טרחה בעל-פה ביחס לעסקה הראשונה, אלא שהסכם זה איננו מתייחס לסיטואציה בה העסקה איננה מסתיימת בהסכם רכישה, לאחר שכבר ניתן שירות משפטי. בנוסף, אין מחלוקת שאין כל הסכם שכר טרחה ביחס לעסקה השנייה. לפיכך, המחלוקת המרכזית בין הצדדים, עניינה בשאלת נסיבות הפסקת העסקה השנייה, כאשר לטענת בני הזוג שחר, העסקה לא הושלמה לאחר שהתגלה להם ההיקף האמיתי של הליקויים בדירה, אותו ניסה להסתיר מהם עו"ד ליפשיץ; מנגד, לטענת עו"ד ליפשיץ מדובר בתירוץ בדיעבד, בניסיון להתחמק מתשלום שכר טרחה.

14. ביום 13.12.2021, לאחר שהעסקה השנייה לא יצאה אל הפועל, שלח עו"ד ליפשיץ דוא"ל לבני הזוג שחר, ובו דרישת תשלום, שבה נרשם כך:

"כפיר שלום,

כידוע לך, משרדי ייצג אותך ואת רעייתך בשתי עסקאות שונות (התורן 2 והדייגים 3 ביבנה) מהן בחרתם מסיבותיכם לסגת. בהתאם להסכמות הטלפוניות בינינו, קבענו שבמסגרת העסקה הראשונה ישולם סך של 6,000 ₪ בתוספת מע"מ, לגבי העסקה השניה, לא סוכם שכר טרחה וזאת חרף העובדה שמדובר בעסקה מורכבת יותר. לפני משורת הדין וחרף העובדה שמדובר בשתי עסקאות שונות עליהם עבדנו, אבקש שיועבר לחשבון משרדי... [הפרטים הושמטו מטעמי צנעת הפרט – י.ל] סך של 7,020 ₪ כולל מע"מ.

נא עדכן בדבר קבלת דבר הדוא"ל ובדבר העברת התשלום.

תודה רבה."

15. הזוג שחר דחה דרישתו זו, ובדוא"ל ששלח מר שחר רשם בתשובה "ממש לא מה שסגרנו" (ראו עמ' 169 **בנספחים לכתב התביעה**), ואילו הגב' שחר כתבה "לא זכור לי שהוחתמו על טופס בדבר הסכם שכר טרחה כזה או אחר. לא סוכם בינינו מעולם דבר כזה. מוזמן להיפגש בבית משפט." (ראו עמ' 170 **בנספחים לכתב התביעה**).

16. על אף, שבהסכם בעל-פה בין הצדדים סוכם, כי הזוג שחר ישלם לעו"ד ליפשיץ סך של 5,900 ₪ (כולל מע"מ) (ראו בעדות מר שחר בעמ' 41 לפרוט' ש' 10 - 16, ובתמלול שיחת הטלפון בין הצדדים – עמ' 78 **בנספחים לכתב ההגנה**), ובדוא"ל ששלח עו"ד ליפשיץ ביום 13.12.2021, הוא רשם,

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 61424-01-22 ליפשיץ נ' שחר ואח'

תיק חיצוני:

ש"לפנים משורת הדין", הוא מבקש שישולם לו שכר טרחה בסך של 7,020 ₪ (כולל מע"מ) (ראו עמ' 167 **בנספחים לכתב התביעה**), הרי שבתביעתו העמיד את שכר הטרחה המבוקש בגין השירות המשפטי על סך של 5,700 ₪ (כולל מע"מ) עבור העסקה הראשונה, וסך של 18,135 ₪ (כולל מע"מ) עבור העסקה השנייה.

17. לגישת בני הזוג שחר, התובע אינו זכאי לתשלום שכר טרחה, היות שהעסקאות לא הושלמו, ולא נאמר בהסכם בין הצדדים, אשר תקף רק לעסקה הראשונה, שעו"ד ליפשיץ יהיה זכאי לשכר טרחה גם במקרה שבו העסקה לא תצא אל הפועל. נטען עוד, כי העסקה הראשונה לא הושלמה בעצה אחת של בני הזוג עם עו"ד ליפשיץ, וכי לקראת החתימה על העסקה השנייה הודיעו לעו"ד ליפשיץ על הפסקת שירותיו (ראו להמחשה בסעיף 17(1) לסיכומי הזוג שחר).

לטענת בני הזוג שחר (ראו **בסעיפים 26 - 28 לסיכומיהם**), הם החליטו שלא לממש את העסקה השנייה, לאחר שנחשפו למלוא הליקויים הקיימים בדירה שברחוב הדייגים, וזאת לאחר שעיינו בדו"ח הליקויים, אותו ניסה עו"ד ליפשיץ להסתיר מהם.

18. להלן, אבחן את טענות עו"ד ליפשיץ ביחס להיקף השירות המשפטי שהעניק, ומנגד את טענות בני הזוג שחר ביחס לסיבות שבעטיין לא הושלמו העסקאות, ובפרט טענתם, כי החליטו שלא לרכוש את הדירה ברחוב הדייגים, לאחר שנחשפו לדו"ח ליקויי הבנייה, אותו ניסה להסתיר מהם עו"ד ליפשיץ.

19. אין מחלוקת בין הצדדים, כי בני הזוג שחר ביקשו את שירותיו המשפטיים של עו"ד ליפשיץ, כאשר כבר היו בעיצומו של משא ומתן במסגרת העסקה הראשונה, ובעת הזו, טרם שפנו לעו"ד ליפשיץ, העסקה טופלה על-ידי עו"ד עינבל שטרית צביק, אשר ייצגה את שני הצדדים. בני הזוג שחר, אשר לא היו מרוצים מן העובדה שהעסקה מטופלת על-ידי עו"ד צביק, שהייתה עורכת הדין של מוכרי הדירה, הופנו לעו"ד ליפשיץ, על-ידי מתווכת בשם לאה.

20. עוד אין מחלוקת, כי עוד טרם התעניינו בני הזוג שחר ברכישת הדירה ברחוב התורן, הם התעניינו ברכישת הדירה ברחוב הדייגים, אלא שנאלצו לסגת ממנה, בשל כך שהיו לדירה זו רוכשים פוטנציאליים בשלבים מתקדמים של משא ומתן (ראו בשיחת הטלפון בין בני הזוג שחר לעו"ד ליפשיץ – עמ' 97 - 105 **בנספחים לכתב ההגנה**).

21. בשיחה טלפון בין הצדדים סוכם, כי עו"ד ליפשיץ ייצג את בני הזוג שחר בעסקה הראשונה תמורת שכר טרחה בסך של 5,900 ₪ (כולל מע"מ) (ראו בעדות מר שחר בעמ' 41 לפרוט' ש' 10 - 16, ובתמלול שיחת הטלפון בין הצדדים – עמ' 78 **בנספחים לכתב ההגנה**).

22. בהתאם לראיות שהוצגו, החל מיום 09.11.2021, המועד בו קיבל עו"ד ליפשיץ את ייצוגם של בני הזוג שחר, הוא החל במשא ומתן מול עו"ד עינבל שטרית צביק, תוך שהוא מעדכן את מר שחר בפרטי המשא ומתן עם עו"ד צביק (ראו תצהירו של עו"ד ליפשיץ, ובו תשובותיו לשאלון שנשלח אליו - מוצג ת/1).

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 61424-01-22 ליפשיץ נ' שחר ואח'

תיק חיצוני:

23. ביום 12.11.2021, לאחר שכמתואר לעיל, בוצעו פעולות שונות על-ידי עו"ד ליפשיץ, בתיאום עם מר שחר, על מנת לקדם את סגירת העסקה הראשונה, התקשרו לעו"ד ליפשיץ בני הזוג שחר, והודיעו לו, כי הדירה ברח' הדייגים 3/79, יבנה, אותה ראו עוד קודם לדירה בגינה ניהל עבורם משא ומתן, "חזרה לשוק", וכי מבחינתם עסקה זו עדיפה על עסקת רכישת הדירה ברחוב התורן. מפאת חשיבות הדברים שנאמרו בשיחה זו, לה היו שותפים בני הזוג שחר ועו"ד ליפשיץ, אציג להלן קטעים נרחבים מדבריו של מר שחר במהלך שיחה זו (ראו עמ' 97 - 105 **בנספחים לכתב ההגנה**):

"אז אני שם אותך רגע איתי בקרקע. היא אמרה לנו אתמול בלילה, אתמול בערב כזה, שנכנס הבית שרצינו, שהכי רצינו, פשוט הוא היה בטיוטות. עכשיו היא אמרה תקשיב, התפקשה להם העסקה, אם אתם רוצים באותו תיקחו אותו. אני נתת לה שמה הצעה שהיא קשה, לא נתתי הצעה קלה, הבית היה אמור להיסגר בשתיים.

...

בשלוש מאתיים שמונים. ובסגירה, כשהיינו צריכים לחתום, הוא רצה שלוש מאה שמונים. אני אמרתי לה תקשיבי לי, ההיא צריכה, חייבת כסף, כי היא קנתה בית וזה דפק לה את כל העסק כי היא חייבת להעביר כסף לקבלן באשקלון, היא קונה בית. הבחורה הזו שעוברת מיבנה.

...

חייבת להעביר כסף לקבל. ברגע, אני כבר מכיר את הסיפור שם. נתתי לה הצעה של שלוש מיליון מאה. זה אומר שבאמת זה שם אותי גם בקצה, בקצה, בקצה. בדקתי עכשיו עם היועץ משכנתה שלי, הוא אומר לי כפיר תקשיב, אפשר לעשות את זה. אם יש לך אחד שבע, אפשר לעשות את זה. כי אתה יש לך אחד שבע ותיקח עוד אחד ארבע, אתה יכול לעשות את הדבר הזה. הבנק ייתן לך, רק צריכים לראות שאנחנו עושים את הפריסה רחוקה. לא משנה, כל מיני כאבי ראש. הוא אמר לי אבל זה אפשרי. ברגע שהוא אמר לי שזה אפשרי, וזה הבית שכאילו, זה באמת, זה כמו אתה יודע, דקה לפני שחתמת יש לך פה את מה שממש רצית.

לא. זה דופקלס קומות עשרים ואחת, עשרים ושתיים. זה משהו עצום כזה.

...

עשרים ושתיים, עשרים ושלוש או משהו. זה משהו מטורף. שתי קומות כזה גדול מאוד, מרפסת ענקית. זה שובר שיוויון. לשלם עוד שלוש מאות אלף שקל לעומת מה שאני קונה פה, זה כאילו, זה שווה להתאבד על זה.

...

זה כאילו שובר שיוויון בעסקה.

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 61424-01-22 ליפשיץ נ' שחר ואח'

תיק חיצוני:

שמעתי. אז מה שהיה להם זה שבבניה עצמה, הבן אדם שמלמעלה של הפנטהאוז, היתה לו כנראה שם איזושהי נזילה שנזלה להם שהתחילה לעשות להם בתקרה הגבוהה, התחילה לעשות להם שמה קצת כמו רטיבות כזו, הם הבינו את זה, הביאו את החברה, את אבי סרור, תבעו אותם בסוף, זכו בתביעה, ואבי סרור היה צריך לתקן את זה.

...

אבל הבן אדם של הפנטהאוז בהתחלה לא רצה כי צריך לבוא לפרק לו את הריצוף.

..

והוא כזה לא הסכים וכן הסכים ואז ההם התחילו לפחד, קיבלו איזה פיק ברכיים הקונים והמוכרים. לא המוכרים, הקונים יותר נכון. מפה לשמה זה בסוף הם פיצצו על זה את העסקה. אחרי שכבר, תבין איזה מפגרים, אחרי שכבר כביכול הוא, זהו ב, זכו בעסקה, התחילו, פירקו את הכל, תיקנו את הכל, שמו שומשום שמה, שמו את הכל באזור של הזה.

...

עשו הכל. אטמו, פירקו, שמו הכל חדש. אבי סרור לקח אחריות מלאה, צבעו להם שמה את הכל. ההם אמרו הבנו, לא רוצים. ועכשיו גם יש לך אחריות על זה כי הם עשו את זה, אז יש לך אחריות לאזיה כמה שנים לדבר הזה." [ההדגשות שלי - י.ל.]

24. עולה מן האמור, שמר שחר "מכיר את הסיפור שם", ואף יש לומר, כי הוא מכיר את הסיפור היטב, היות שמתוך היכרותו עם הסיפור ידע לומר ביחס לליקויים, כי התנהלה תביעה אל מול הקבלן ואל מול השכן, ובמסגרת זו "פירקו את הכל, תיקנו את הכל, שמו שומשום.... אטמו, פירקו, שמו הכל חדש.... צבעו להם שמה את הכל.... ועכשיו גם יש לך אחריות על זה."

25. אך מעבר לכך, עולה מן השיחה, שהתמלול שלה הוגש על-ידי בני הזוג שחר, כי מר שחר לא אמר אמת בעדותו שעה שהעיד כי "ידעתי שיש ליקויים בדירה עוד לפני שליפשיץ נכנס לדירה הסברתי לו את זה באותה שיחה ביום שישי, שיש ליקויים רק בסלון...." [ההדגשה שלי - י.ל.] (ראו עמ' 44 לפרוט' ש' 11 - 12). ניתן לראות, כי בקטע המצוטט המילה "סלון" כלל אינה נזכרת.

26. עוד יש לומר, על יסוד דבריו של מר שחר בשיחה זו, כי הניסיון של בני הזוג שחר להציג, את הפסקת המשא ומתן בעסקה הראשונה, כהחלטה משותפת של הצדדים (ראו להמחשה בסעיף 2 לסיכומיהם), איננה מדויקת. עו"ד ליפשיץ, כבא כוחם של בני הזוג שחר, חב להם בחובת נאמנות, וכאשר מסרו לו כי הם מבקשים לרכוש דירה אחרת, וכל עוד לא הושלמה העסקה הראשונה, הרי שעו"ד ליפשיץ פעל על-פי בקשתם, והמשיך לייצגם בעסקה השנייה. יתרה מכך, עו"ד ליפשיץ לא רק שלא ייעץ לבני הזוג שחר להפסיק את העסקה הראשונה, אלא שיעץ להם, כי לא יסגרו את הדלת בפני העסקה הראשונה באופן מוחלט, על מנת שלא יתברר מאוחר יותר, כי הייתה סיבה לכך שהדירה ברחוב הדייגים "חזרה לשוק", ואז יוכלו לחזור ולממש את העסקה הראשונה. כך, במהלך השיחה אמר עו"ד ליפשיץ לזוג שחר את הדברים הבאים (ראו עמ' 101 בנספחים לכתב ההגנה):

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 61424-01-22 ליפשיץ נ' שחר ואח'

תיק חיצוני:

"גם אחרי זה, עוד הפעם, עד שאנחנו לא מדברים עם עורכי הדין של הדופלקס הזה ואנחנו מבינים, קודם כל צריך להבין למה זה התפוצץ, אני מקווה מאוד כמובן שבגלל הקונים. לא בגלל המוכר."

27. אסכם ואומר, כי עולה מן השיחה שנוהלה בין הצדדים, ומעדותו של עו"ד ליפשיץ (ראו בעמ' 7 - 9 לפרוט'), כי העסקה הראשונה לא באה לידי סיום, היות שבני הזוג שחר ביקשו לנסות ולרכוש את הדירה שברחוב הדייגים.

28. היות שעו"ד ליפשיץ השקיע מזמנו במתן שירות משפטי לבני הזוג שחר במסגרת העסקה הראשונה, והעסקה לא באה לידי סיום, בשל טעמים הנעוצים בבחירה של בני הזוג שחר, אזי עו"ד ליפשיץ זכאי לתשלום עבור השירות המשפטי שהעניק. ביחס לשכר הראוי בגין עבודתו זו, אדון בהמשך הדברים, לאחר שאדון בשירות המשפטי שהעניק עו"ד ליפשיץ לבני הזוג שחר במסגרת העסקה השנייה.

במסגרת זו, אדון במחלוקת העיקרית בין הצדדים, שעניינה בטענת בני הזוג שחר, ולפיה לא השלימו את העסקה השנייה, לאחר שהתברר להם להפתעתם, כי בדירה שברחוב הדייגים ליקויי בניה רבים, ודו"ח הליקויים הוסתר מהם על-ידי עו"ד שחר.

29. כבר על יסוד הדברים שאמר מר שחר בשיחה שצוטטה בסעיף 23 לעיל, התקשיתי לקבל את הטענה, שבני הזוג לא ידעו מה היקף הליקויים הקשורים בדירה אותה ביקשו לרכוש. כעולה מן השיחה, מר שחר ידע לפרט את היקף התיקונים שנעשו בדירה שמעל, כי הם נעשו לאחר שהתקיים הליך משפטי בין הצדדים, ואף ידע לומר כי ניתנה אחריות לתיקונים שבוצעו.

30. ואכן, בני הזוג העידו, כי ערכו בירורים ביחס לדירה זו והליקויים המצויים בדירה שמעליה, ובמסגרת הבירורים דיברו עם שכנים, ומר שחר אף דיבר עם השכנה בדירת הפנטהאוז (ראו בעדות הגב' שחר בעמ' 33 לפרוט' ש' 8 - 9, ובעדותו של מר שחר בעמ' 40 - 41 לפרוט')

31. די באמור, כדי לדחות את גרסתם המיתממת של בני הזוג שחר, כי לא ידעו מה היקף הליקויים בדירה שברחוב הדייגים. ייתכן הדבר, כי לא ידעו מה ההיקף המדויק של הליקויים, אך ברור מדבריו של מר שחר, כי היה מודע לכך שמדובר בליקויים רבים, אשר הצריכו תיקונים נרחבים שנעשו, ובכלל זאת הרמת הריצוף כולו.

32. נוסף על האמור, אינני נותן אמון בעדותם של בני הזוג. מר שחר, שטרם להציג עצמו בפתח לעדותו כ"מפקד יחידה מבצעית בצבא, עסוק מאוד...." (ראו עמ' 38 לפרוט' ש' 8), אישר בעדותו, כי טיוטת ההסכם לרכישת הדירה ברח' הדייגים הועברה אליו (ללא הנספחים), וכי עיין בה. אלא שבצד זאת העיד, שלא קרא לעומק את הטיוטה שהועברה אליו (ראו בעמ' 39 לפרוט' ש' 16 - 22), וזאת בניגוד לעדותה של גב' שחר, כי הוא זה שעובר על הטיוטות, ואף מעדכן אותה ברשום בהן (ראו בעמ' 32 - 33 לפרוט').

לא רק שטענתו זו של מר שחר, ולפיה לא התעמק בקריאות הטיוטה, איננה מתיישבת עם גרסת גב' שחר, היא גם איננה מתיישבת עם התרשמותי ממר שחר, כאדם רציני, היורד לפרטי פרטים. כך לשם ההמחשה, הבירור שערך וידיעתו בדבר הליקויים בדירה שמעל הדירה אותה ביקשו לרכוש וההליך המשפטי שהתנהל בעניין זה; כך ביחס לבירורים המקיפים שביצע בדבר יכולת

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 61424-01-22 ליפשיץ נ' שחר ואח'

תיק חיצוני:

בני הזוג לעמוד מבחינה כספית ברכישת דירה זו, וכך גם ביחס לדין ודברים בינו לבין עו"ד ליפשיץ בעניין ההערות להסכמים שעמדו על הפרק, כעולה מתצהירו של עו"ד ליפשיץ ובו תשובות לשאלון שנשלח אליו (מוצג ת/1).

יתרה מכך, טענתו של מר שחר, גם איננה מתיישבת עם הערותיו לטיוטת ההסכם, ביחס לסעיפים הנוגעים להיבטים הכספיים והמשפטיים של עניין הסדרת הליקויים (ראו ההודעה ששלח מר שחר לעו"ד ליפשיץ באמצעות יישומון "ווטסאפ" - נספח 9 לכתב התביעה). לאור זאת, אינני נותן כל אמון בעדותו של מר שחר, כי לא העמיק בקריאת הטיוטה שנשלחה אליו.

33. גם בעדותה של הגב' שחר, אינני נותן בה אמון. עולה מן הראיות שבני הזוג קיבלו "רגליים קרות" רגע לפני החתימה על הסכם הרכישה, ולאחר שכשל ניסיון שלהם לבצע הפחתה נוספת במחיר הדירה בסכום של 200,000 ₪, הם החליטו לוותר על רכישתה (ראו בעדותו של מר שחר בעמ' 38 לפרוט' ש' 27 - 32). עובדה זו מלמדת, כי גם לאחר שנמסר לזוג שחר דו"ח הליקויים, אזי על אף הגרסה, ולפיה אילו היה בידיהם מלכתחילה "הוא [עו"ד ליפשיץ - י.ל] לא היה עובד אפילו דקה על הבית" (ראו בעדות הגב' שחר בעמ' 31 לפרוט' ש' 7), הרי שבפועל המשיכו בני הזוג שחר לנסות ולנהל משא ומתן בגין הדירה. עובדה זו מלמדת שבזמן אמת, לא הייתה לבני הזוג כל טענה כלפי עו"ד ליפשיץ בגין "הסתרת" דו"ח הליקויים, כנימוק להפסקת המשא ומתן. הגב' שחר בעדותה, משהבינה, כי המשך המשא ומתן לאחר קבלת דו"ח הליקויים סותר את טענותיהם כלפי עו"ד ליפשיץ, ניסתה במובהק להתחמק ממתן תשובה בעניין זה, תוך ניסיון לבלבל את לוח הזמנים (ראו עמ' 35 - 36 לפרוט'):

ש. בימ"ש. נשאלת העידה עוה"ד זילברמן שאחרי שלטענתך הבנתם את גודל הליקויים והעידה על כך גם המתווכת שהייתה הצעה מטעמכם להפחית סכום של 200,000 ₪ תתייחסי לכך.

ת. כשכפיר אמר לה שהוא רוצה עוד להוריד במחיר הדירה כשהוא הבין שיש ליקויים נוספים אך ברגע שקרא, שהבית לא ראוי כלל למגורים מהנספחים ומה ששלח לו תום, החליט לרדת מהעסקה באותו הרגע, כמובן בשיתוף פעולה איתי ואף אמר בשיחה מוקלטת שיש לנו אותה, גם ליוליה המתווכת וגם לעו"ד תום ליפשיץ שלא היה נכנס אפילו לשעה לעסקה כזו.

ש. בימ"ש תסבירי את לוחות הזמנים- אתם מסכמים על מחיר, הפרטים עוברים לעו"ד ליפשיץ ועו"ד זילברמן, מהתחילה התנהלות, מתי אתם מבקשים הפחתה של 200,000 ₪ ומתי העסקה מתפוצצת ?

ת. להערכתי לא אדייק בזמנים כי שוב כפיר התנהל מולו והעביר לי את המידע, אך כפיר שוחח עם ליפשיץ וליפשיץ הבין שיש ליקויים נוספים ולא העביר לנו את המידע, לא הבנו במה מדובר, רק הבנו שהקבלן בתביעה מול הבניין ושצפוי לסדר את הדברים. לאחר מכן כפיר דרש לראות את הנספחים ולקרוא אותם לעומק. ברגע שהוא קרא אותם לעומק לדעתי זה היה ב- 18.11 ממש ביום

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 61424-01-22 ליפשיץ נ' שחר ואח'

תיק חיצוני:

שהתפוצצה, אז אמר לעו"ד תום ליפשיץ ויוליה המתווכת שלא היה נכנס לעסקה בלבד, מלכתחילה, אם היה יודע שהבית לא ראוי למגורים. אני מצטטת מה שכתוב באותם נספחים.

הערת בית המשפט:

הנתבעת לא השיבה לשאלה.

ש. בימ"ש. באיזה שלב אתם אומרים תפחיתו לנו 200,000 ש"ח?

ת. בשלב שידענו שיש ליקויים נוספים. לא שמדובר בליקויים מהסוג שקראנו, ובכך שהבית לא ראוי למגורים."

34. עולה מן האמור, כי גב' שחר ניסתה להימנע ממתן הסבר לניהול משא ומתן לרכישת הדירה **לאחר שדו"ח הליקויים המלא כבר היה בידי בני הזוג**, ועל אף טענתה כי אילו הדברים היו ידועים מראש עו"ד ליפשיץ לא היה עוסק בכך אף לא דקה, מתברר כי המשיכו לנסות ולרכוש את הדירה גם לאחר קבלת דו"ח הליקויים. יתרה מכך, הגב' שחר אף לא אמרה אמת בתשובתה האחרונה, ולפיה ההצעה להפחית 200,000 ₪ בגין העסקה הייתה רק כאשר ידעו על ליקויים נוספים, אך בטרם קראו את דו"ח הליקויים והקביעה לכאורה שהבית לא ראוי למגורים. בעניין זה העידה המתווכת גב' יוליה טרונזה, בתשובה לשאלה בחקירה נגדית, כך (ראו עמ' 26 לפרוט' ש' 1 - 5):

"ש.אז תקני אותי אם אני טועה, בעצם גם אחרי כל הבירורים שכפיר עשה וסיפרת פה בבית המשפט, בסוף מה שהפיל את העסקה זה המחיר של ה- 200,000 ₪ שהוא ביקש הנחה על המחיר ההתחלתי?
ת. הוא אמר שהוא מוכן לקנות את הבית בגלל הדוח שהוא ראה ב- 200,000 ₪ פחות. שזה כבר היה מאוד מאוד נמוך."

הנה כי כן, עולה מעדותה של המתווכת טרונזה, כי **לאחר** שבני הזוג ראו את דו"ח הליקויים, הם המשיכו ולנהל משא ומתן עם מוכרת הדירה, ובמסגרת זו ביקשו להפחית ממחירה סך נוסף של 200,000 ₪. לא רק שעדותה של הגב' טרונזה הייתה אמינה בעיני, אלא שיש לומר עוד, כי ניסיונם של בני הזוג שחר, לערפל את לוחות הזמנים ביחס להצעה זו, ולנסות להציג מצג לפיו היא ניתנה עוד קודם לקבלת דו"ח הליקויים, פוגם במהימנותם, שכן גרסה זו נעדרת כל תמיכה בראיה אובייקטיבית ומשוללת כל הגיון. מר שחר הסביר בעדותו את הסכום של 200,000 ₪, כעלות התיקונים המשוערת של הליקויים המפורטים בדו"ח, וזאת לאחר שערך בעניין זה בדיקה עם חב' "בדק", בעקבות קבלת דו"ח הליקויים והתמונות המצורפות (ראו עמ' 38 לפרוט' ש' 13 - 26). בהתאם, עדותו של מר שחר מתיישבת היטב עם עדותה של הגב' טרונזה, ולפיה בני הזוג שחר המשיכו לנהל משא ומתן לרכישת הדירה **לאחר** שדו"ח הליקויים היה בידיהם, וממילא נשמטת הקרקע תחת גרסתם, ולפיה אילו נחשפו לדו"ח הליקויים לא היו עוסקים בדירה זו ולו דקה.

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 61424-01-22 ליפשיץ נ' שחר ואח'

תיק חיצוני:

35. הטענה לפיה עו"ד ליפשיץ, ניסה להסתיר מבני הזוג שחר את דו"ח הליקויים, גם איננה מתיישבת עם שורת ההיגיון. אין מחלוקת בין הצדדים שבטיוטת ההסכם לרכישת הדירה ברחוב הדייגים, אשר נשלחה למר שחר, נרשם בסעיף 2.5 כך (ראו הטיוטה בעמ' 49 - 59 לנספחים לכתב התביעה):

"המוכר מצהיר, כי קיימים ליקויים שונים בדירה, הכל כמפורט בחוות דעת מומחה ובמועד חתימת הסכם זה מתקיים הליך משפטי כנגד אביסרור משה ובניו עבודות בנין ופיתוח בע"מ... בבית משפט השלום בראשון לציון (להלן "הליקוי" ו/או "הליקויים", "ההליך המשפטי" ו"אביסרור") לתיקון הליקויים ונכון למועד זה ניתנה החלטה בהליך המשפטי, כי אביסרור תתקן את הליקויים בהתאם לחוות דעתו של המומחה מטעם בית המשפט... "..... [ההדגשה שלי - י.ל.]

36. הנה כי כן, אין מדובר בעניין המוצנע בשולי ההסכם, אלא הצהרה בולטת בפתחו, ולפיה בדירה ליקויים שונים, כאשר צויין בנוסף, שלהסכם מצורף דו"ח הליקויים, אשר נערך במסגרת ההליך המשפטי, שכמתואר לעיל מר שחר היה מודע לקיומו. לפיכך, גם אם הייתי מקבל את גרסת מר שחר, שלא התעמק בקריאת הטיוטה, ואינני נותן אמון בגרסה זו, הרי שנדרש הסבר כיצד לא הבחין בפסקה זו, והסבר לכך לא ניתן (ראו בעדותו עמ' 39 - 40 לפרוט'). עובדה היא, שכאשר התבקש עו"ד ליפשיץ להעביר למר שחר את דו"ח הליקויים הוא עשה זאת באופן מיידי (ראו בעדות מר שחר בעמ' 38 לפרוט' ש' 13 - 14). עובדה זו מחזקת את המסקנה, שלא היה כל ניסיון להסתיר מבני הזוג שחר את דו"ח הליקויים, ולעו"ד ליפשיץ לא יכולה הייתה להיות ידיעה או ראשית ידיעה, כי מר שחר "לא התעמק" בקריאת הטיוטה.

37. לבסוף יש לומר, כי העובדה ולפיה בזמן אמת לא הייתה לבני הזוג שחר כל טענה כלפי עו"ד ליפשיץ, עולה גם משיחת טלפון שנערכה בין מר שחר לעו"ד ליפשיץ, לאחר שבני הזוג החליטו שלא לרכוש את הדירה, ובשיחה זו אמר מר שחר לעו"ד ליפשיץ כך (ראו עמ' 151 - 152 בנספחים לכתב ההגנה):

"... אני מבין אותך, אתה כרגע אל תתעסק בכלום. כי כאילו אנחנו סתם נותנים לך לעבוד, לעבוד, לעבוד. אנחנו נקנה בית. אתה תהיה העורך דין שלי בבית שנקנה. אבל, אבל כרגע אני לא יכול לומר לך כן, בוא נסגור את העסקה ככה. אתה מבין את המצב.

...

אז בסדר, אתה כרגע תחכה עם הכל. אני מבין אותך לחלוטין. אמרתי לך, דבר אחד אני יכול להתחייב לך, אני מבחינתי לא אז בלי הקניה, זאת אומרת אני אקנה בזמן הקרוב מאוד, ואתה תהיה העורך דין של ה-, של העסקה. זה אני מבטיח לך."

וראו עדותה של גבי' שחר בעניין זה בעמ' 36 לפרוט' ש' 16 - 17). ויובהר, למען הסר כל ספק, כי הדברים נאמרו לאחר שדו"ח הליקויים היה בידי בני הזוג שחר, ולאחר שהחליטו לרדת מהעסקה

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 22-01-61424 ליפשיץ נ' שחר ואח'

תיק חיצוני:

- השנייה, אך בטרם קיבלו את דרישת התשלום מעו"ד ליפשיץ, שלהתרשמותי היא שהובילה את בני הזוג שחר להעלות טענות בנוגע לפגיעה באמון.
38. טרם סיום הדיון בעניינה של מחלוקת זו, יש לומר שבני הזוג שחר, בסיכומיהם מבקשים להיבנות מעדותה של עו"ד זילברמן (ראו סעיף 21 לסיכומים), אלא שעדותה, ולפיה "שלחתי לו את הטיוטה, היא נשלחה אם איני טועה ב- 14 והיא חזרה אלי עם הרבה הערות שנוגעות ודוקרות, את עניין הליקויים" (ראו עמ' 22 לפרוט' ש' 22 – 23) דווקא תומכת במסקנה, כי עו"ד ליפשיץ עסק באופן מקצועי בסוגיית הליקויים בדירה.
39. גם בעניינה של עסקה זו ניתן לומר, על בסיס הראיות שהוצגו, כי לאחר שבני הזוג שחר ביקשו מעו"ד ליפשיץ לייצגם בעסקה השניה, הוא החל במשא ומתן מול עו"ד עינב זילברמן, וגם בעניינה של עסקה זו הוא עדכן את מר שחר בפרטי המשא ומתן עם עו"ד זילברמן (ראו תצהירו של עו"ד ליפשיץ, ובו תשובותיו לשאלון שנשלח אליו - מוצג ת/1, וכן הערותיו של מר שחר לטיוטה המתקנת שנשלחה אליו על-ידי עו"ד ליפשיץ – נספח 9 לכתב התביעה). בנוסף, ניתן לפנות לעדותה של עו"ד זילברמן, שהיא עדה אובייקטיבית, ביחס להיקף המשא ומתן שהתנהל בינה לבין עו"ד ליפשיץ (ראו עמ' 21 – 23 לפרוט'). לאור היקף שעות העבודה שהשקיע עו"ד ליפשיץ במשא ומתן אל מול עו"ד זילברמן ועדכון מר שחר, אזי משנית בחשיבותה המחלוקת העובדתית באם ההסכם לרכישת הדירה ברחוב הדייגים היה ערוך ומוכן לחתימה או אם לאו. העובדות החשובות בעניין זה, הן בכך שעו"ד ליפשיץ השקיע שעות עבודה בעסקה זו, שזנחה בסופו של דבר על-ידי בני הזוג שחר מטעמים שלהם.
40. עולה מן המתואר לעיל, שעו"ד ליפשיץ העניק שירות משפטי לבני הזוג שחר, במסגרת שתי עסקאות שונות לרכישת דירה, ועסקאות אלה לא יצאו אל הפועל מטעמים הקשורים בבני הזוג שחר. בנסיבות אלה, זכאי עו"ד ליפשיץ, כי ישולם לו שכר ראוי עבור שעות העבודה שהשקיע במשא ומתן שניהל לקראת הכנת הסכם רכישה אל מול עורכות הדין של מוכרי הדירות בשתי העסקאות.
41. אין בפני ראיות אובייקטיביות ביחס לשכר הראוי, ובמקום זאת ישנה בפני את ההערכה של עו"ד ליפשיץ ביחס לשכרו. כך, הוא העריך את השכר הראוי להשלמת העסקה הראשונה בסכום של 5,900 ₪ (כולל מע"מ), וזאת במסגרת הסיכום בעל-פה בין הצדדים. בנוסף, בדוא"ל ששלח לבני הזוג שחר ביום 13.12.2021 העריך את מלוא עבודתו, "לפנים משורת הדין", בסכום של 7,020 ₪ (כולל מע"מ).
42. מנגד, בני הזוג שחר לא הציגו כל ראיה באשר לשכר הראוי, ובמקום זאת נטען על-ידם, כי בעסקה הראשונה ביצע עו"ד ליפשיץ מספר פעולות מצומצמות, וכי היות שלא נחתם הסכם שכר טרחה, יש ליצוק תוכן להסכמה בין הצדדים, ולפיה ישולם שכר טרחה רק ככל ותושלם העסקה. אשר לעסקה השנייה נטען, כי עו"ד ליפשיץ אינו זכאי לשכר בגינה, היות שפגע בחובת האמון המוטלת עליו, ובמצב עניינים זה זכאים בני הזוג שחר לבטל את ההסכם עמו.

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 61424-01-22 ליפשיץ נ' שחר ואח'

תיק חיצוני:

43. כפי שכבר פורט לעיל, אינני מקבל את גרסתם של בני הזוג שחר, כי עו"ד ליפשיץ הפר את חובת האמון המוטלת עליו, ואינני נותן אמון בגרסתם ביחס לנסיבות שהובילו לכך שלא נחתם ההסכם בגין העסקה השנייה. לכך אוסיף, כי הטענה העולה בסיכומי בני הזוג שחר, ולפיה ביטלו את ההסכם עם עו"ד ליפשיץ היא טענה שאין לה עיגון בכתב ההגנה, ואף אין לה עיגון בראיה כלשהיא, גם לא בעדותם של בני הזוג.

גם אינני מקבל את הטענה ולפיה עו"ד ליפשיץ ביצע פעולות מצומצמות. די לעיין בפירוט הפעולות בתצהירו של עו"ד ליפשיץ (מוצג ת/1), כדי ללמוד על שעות עבודה לא מעטות שהושקעו בשתי העסקאות.

44. אשר לעסקה הראשונה, גם אם אקבל את הטענה ולפיה בהתאם להסכם בין הצדדים, השכר ישולם רק ככל שתושלם עסקת הרכישה, הרי שנקבע על-ידי בית המשפט העליון, כי אין מקום להעלות טענה זו כטענת הגנה, שעה שהושקעה עבודה בהוצאתה לפועל של העסקה, אך זו לא הסתיימה בהסכם בסופו של יום מטעמים הקשורים בלקוח עצמו (ראו ע"א 136/92 **ביניש-עדיאל - עורכי-דין נ' דניה סיבוס חברה לבנין בע"מ**, פ"ד מז(5) 114 (1993)).

45. לאור כל האמור לעיל, לא נותר לי אלא לאמוד את שכרו הראוי של עו"ד ליפשיץ, והיות שהשקיע שעות עבודה לא מעטות בשתי העסקאות, ובשני המקרים היו אלה בני הזוג שחר שביקשו לסגת מן העסקאות, אזי השכר אותו דרש עו"ד ליפשיץ בדוא"ל מיום 13.12.2023 (ראו עמ' 167 **לנספחים לכתב התביעה**), בסך של 7,020 ₪ (שהם 6,000 ₪ בתוספת מע"מ כחוק) הוא שכר ראוי לשירות המשפטי שהעניק לבני הזוג שחר.

האם הדוא"ל ששלחה גב' שחר מהווה עוולה של לשון הרע

46. כאמור בפרק המחלוקות, הצדדים חלוקים ביניהם בשאלה האם גב' שחר עוולה כלפי עו"ד ליפשיץ בלשון הרע, שעה שכתבה "מבחינתי בוצעה כאן הונאה של עורך דין" (ראו עמ' 170 **בנספחים לכתב התביעה**), וכיתבה את עו"ד אסיאו, שותפו של עו"ד ליפשיץ, לדוא"ל זה.

אבחן מחלוקת זו על רקע טענותיה של גב' שחר, ולפיהן הדוא"ל נשלח כתגובה לדרישת התשלום של עו"ד ליפשיץ, מבלי שהייתה מודעת לכך שלעו"ד ליפשיץ ישנו שותף, וממילא ללא ידיעה, כי שותפו מכותב לדוא"ל שנשלח לבני הזוג. טענה נוספת שיש לבחון, היא הטענה העולה לראשונה **בסיכומי בני הזוג שחר**, ולפיה התשובה של הגב' שחר חוסה תחת כנפי ההגנה הקבוע בסעיף 13(5) לחוק איסור לשון הרע, היות שנאמרה אגב הליך משפטי.

47. סעיף 1(3) לחוק, מגדיר "לשון הרע", כפרסום אשר יש בו כדי:

- "(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;
- (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו; (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו".

48. לפי סעיף 2 לחוק, פרסום יכול להיות בעל פה או בכתב או בכל אמצעי אחר, והוא יהווה "פרסום" על-פי החוק, ככל שהגיע לאדם אחר זולת הנפגע.

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 61424-01-22 ליפשיץ נ' שחר ואח'

תיק חיצוני:

בעניין זה אין מחלוקת, כי גב' שחר כתבה דוא"ל, לו היה מכותב עו"ד אסיאו, ובו נרשם "מבחינתי בוצעה כאן הונאה של עורך דין". היות שהדוא"ל הגיע לעו"ד ליפשיץ ולעו"ד אסיאו, אזי מדובר ב"פרסום" לפי חוק איסור לשון הרע.

וידגש, טענת בני הזוג שחר, ולפיה לא הייתה כל היכרות בין עו"ד אסיאו לבני הזוג שחר (ראו **בסעיף 45 לסיכומיהם**), איננה גורעת מן העובדה שמדובר בפרסום, ולכן טענת הגב' שחר בסיכומיה, כי עו"ד אסיאו העיד שלא הכיר את בני הזוג, היא בכל הכבוד טענה חסרת משמעות. בשולי הדברים יש לציין, כי עו"ד אסיאו לא נשאל בעניין זה, וממילא לא השיב שלא הייתה לו היכרות עם בני הזוג שחר.

49. באשר לאופן בו יש לבחון את הטענה בדבר קיומה של עוולת לשון הרע, ניתן לפנות להלכה שנפסקה בע"א 4534/02 **רשת שוקן בע"מ נ' הרציקוביץ'**, פ"ד נח(3) 558 (2004), שם קבע בית המשפט העליון (פסקה 9) כך:

"ניתוח ביטוי במסגרת עוולת לשון הרע נעשה בארבעה שלבים: בשלב הראשון, יש לשלוף מתוך הביטוי את המשמעות העולה ממנו לפי אמות המידה המקובלות על האדם הסביר, כלומר יש לפרש את הביטוי באופן אובייקטיבי, בהתאם לנסיבות החיצוניות וללשון המשתמעת (שנהר [39], בעמ' 109). בשלב השני, יש לברר, בהתאם לתכלית החוק לאיזונים חוקתיים, אם מדובר בביטוי אשר החוק מטיל חבות בגינו, בהתאם לסעיפים 1 ו-2 לחוק (השוו *Price supra* [40], *at pp. 3-4*). בשלב השלישי, בהנחה שעברנו את המשוכה השנייה, יש לברר אם עומדת למפרסם אחת ההגנות המנויות בסעיפים 13-15 לחוק. השלב האחרון הוא שלב הפיצויים. ודוק: 'האיזון החוקתי בין הזכות לשם הטוב ולפרטיות לבין הזכות לחופש הביטוי משתרע הן על קביעת האחריות (בנזיקין ובפלילים) בגין לשון הרע והן על קביעת הסעדים הננקטים כאשר מתגבשת האחריות' (פרשת אמר [1], בעמ' 520). כך האיזון שולט על קביעת הגדרתם של הביטויים המהווים לשון הרע, על היקפן של ההגנות המנויות בחוק ועל סוגיית הפיצויים."

דהיינו, על מנת לברר אם הדברים שכתבה גב' שחר בדוא"ל מהווים "לשון הרע", יש לבחון את משמעות הביטוי "הונאה", בהתאם לנסיבות הפרסום, והאם באיזון בין הזכות לשם טוב לבין הזכות לחופש ביטוי, מקים הפרסום חבות מכוח חוק איסור לשון הרע.

ככל שאקבע, כי מבחינה אובייקטיבית הפרסום מהווה "לשון הרע", יש לבחון באם עומדת לגב' שחר ההגנה הקבועה בסעיף 13(5) לחוק איסור לשון הרע.

50. השאלה אם ביטוי מסוים או דברים שנאמרו מהווים "לשון הרע", נבחנת על בסיס מבחן אובייקטיבי. נקבע בעניין זה, כי השאלה שיש לבחון היא "מהו המובן שהאדם הסביר והרגיל היה מייחס לפרסום, ואם היה באותו מובן כדי לפגוע בשמו הטוב של התובע. בהתאם לכך, אין חשיבות

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 22-01-61424 ליפשיץ נ' שחר ואח'

תיק חיצוני:

לכוונת המפרסם או לדרך שבה הובן הפרסום על-ידי הטוען לפגיעה בו. " (ראו ע"א 1104/00 אפל נ' חסון, פ"ד נו(2) 607, 617 (2002)) (ההדגשה שלי - י.ל.).

בע"א 723/74 הוצאת עיתון "הארץ" בע"מ נ' חברת החשמל לישראל בע"מ, פ"ד לא(2) 281, 300 (1977)) נקבע, ביחס לאופן בו יש ליישם את המבחן האובייקטיבי, כך:

"עת באים לבחון מה משמעותם של דברים בעיני הקורא הסביר הרגיל, אין בדרך-כלל חשיבות לכך מה היתה כוונתו של המפרסם ... הרי שאלה זו בלתי-רלבנטית לחלוטין (בג"צ היועץ המשפטי נ' 'דבר', [פ"ד ח 1017], בע' 1053). כן אין להביא ראיות בקשר לשאלה מה המשמעות שאותה ייחס קורא רגיל או סוג קוראים זה או אחר לפרסום ואין צורך בשמיעת עדויות ביחס לשאלה כיצד הובנו דברי הפרסום, אלא בית-המשפט הוא שישקול את הדבר (ע"א 36/62, 92/62 עוזרי נ' גלעד, [פ"ד טז 1553] בע' 1559). כדברי השופט L. J. Diplock במשפט 2 (1968) Slim v. Daily Telegraph: Q.B. 157, 165, 171,

'מה שקובע הוא, מה היא לדעת השופט היושב לדין, המשמעות האחת והיחידה אשר הקוראים כאנשים סבירים, במקובץ, היו צריכים לייחס למילים. זוהי המשמעות 'הטבעית והרגילה' של המילים במשפט דיבה...'" (ההדגשה שלי - י.ל.)

51. דהיינו, על מנת לברר אם הביטוי מהווה "לשון הרע", יש לבחון את משמעות הביטוי באופן אובייקטיבי, ובהתאם לנסיבות הפרסום, ואין כל משמעות בעניין זה לפרשנות שמבקשת הגב' שחר לתת לביטוי.

52. לגישתי, האשמת עו"ד בפני שותפו ב"הונאה", היא במובהק "לשון הרע". ביסוד מקצוע עריכת הדין, מצויה ההנחה כי הוא פועל בנאמנות ויושרה עבור מרשיו, ואף קיימים כללי אתיקה המחייבים את עורך הדין בהתנהלותו אל מול "היריבים" של מרשיו ומול בית המשפט. הכתמת עורך דין ליפשיץ בצבעי הונאה או מרמה, משמעותה פגיעה בתדמיתו של עורך דין ליפשיץ כלפי שותפו עו"ד אסיאו, וטמון בה פוטנציאל לפגיעה עסקית בו. בעניין זה, נקבע בפסיקת בתי המשפט, שייחוס עבירות פליליות במפורש, ואף רמיזות לביצוע עבירות פליליות מהווה "לשון הרע" (ראו ע"א 10281/03 אריה קורן נ' עמינדב (עמי) ארגוב (פורסם במאגרים משפטיים 12.12.2006); ע"א 3199/93 יוסף קראוס נ' ידיעות אחרונות בע"מ, פ"ד מט(2) 843 (1995); ע"א 8398/17 תאופילוס ג'אנופולוס, פטריארך הכנסייה היוונית אורתודוכסית של ירושלים נ' Berisford Investments Limited (פורסם במאגרים משפטיים 10.06.2019); ע"א 3546/10 אליהו מישאלי נ' אולגה קליין (פורסם במאגרים משפטיים 18.04.2012)).

53. היות שכך, אני קובע כי האמירה של הגב' שחר, ולפיה עו"ד ליפשיץ ביצע "הונאה", מהווה פרסום של "לשון הרע".

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 22-01-61424 ליפשיץ נ' שחר ואח'

תיק חיצוני:

העדר ידיעה כי עו"ד אסיאו מכותב לדוא"ל

54. טוענת הגב' שחר, כי לא הייתה מודעת לכך שעו"ד אסיאו מכותב לדוא"ל, ורק לחצה על "השב" לדוא"ל ששלח עו"ד ליפשיץ, ובו דרישת התשלום (ראו עמ' 30 לפרוטי' 19 - 31, ובסעיף 29 לסיכומיהם).

55. אינני מקבל טענה זו. תחילה יש לומר, כי טענה זו של הגב' שחר מהווה שינוי אסור של חזית המחלוקת. בכתב ההגנה של הזוג שחר נרשם כך (ראו בסעיף א'1 בנקודה הרביעית):

"... התובע הסתיר מהם מידע בעניין ליקויים חמורים שהתגלו בדירה השנייה

ולפיכך ראתה חובה מוסרית ליידע גם את שותפו העסקי של התובע בדבר

התנהלותו זו." [ההדגשה שלי - י.ל.]

56. הנה כי כן, בניגוד לגרסה החדשה והמיתממת של הגב' שחר, שלא לומר גרסה שאין בה אמת, ולפיה בהיסח הדעת לחצה על "השב", וכך נשלחה תשובתה לעו"ד ליפשיץ גם לעו"ד אסיאו, הרי שהלך הרוח האמיתי שלה נחשף בכתב ההגנה מטעמה, בו נרשם כי שלחה את תשובתה במכוון לעו"ד אסיאו, מתוך חובה מוסרית שראתה לכך.

ויוודגש, אמנם כתב הגנה איננו תצהיר, אלא מסמך שנכתב על-ידי בא כוחם של בני הזוג שחר, אך ככל שמדובר בעניין עובדתי או הלך רוח, אין לעורך הדין כל מידע משלו, אלא זה המתקבל על-ידו ממרשיו. בעניין זה העידה הגב' שחר (עמ' 31 לפרוטי' ש' 19 - 22):

"ש. יש פה כתב הגנה, אני מניח שאת כתב ההגנה רשם עו"ד, לאחר שנפגשתם

איתו וסיפרתם לו את כל מה שאירע, האם זה נכון?

ת. גם עם עורך הדין אריה השיחות היו טלפוניות, בעיקר כפיר התנהל מולו. אני

מאשרת שכל מה שעורך הדין בזק יודע הוא קיבל מאיתנו בשיחת טלפון."

57. עולה מן האמור, שהמידע בדבר הלך הרוח שעמד ביסוד שליחת התשובה גם לעו"ד אסיאו התקבל מהגב' שחר, ועל כן יש לקבוע, שלא בהיסח הדעת נשלחה התגובה לעו"ד אסיאו, אלא מתוך "חובה מוסרית" של גב' שחר לשתף את עו"ד אסיאו בהתנהגותו הפלילית של עו"ד ליפשיץ.

58. אך מעבר לכך, יש לדחות גם את הטענה ולפיה עצם הלחיצה של "השב" מכתבת באופן אוטומטי את כל המכותבים לדוא"ל עליו מגיבים. טענה זו, על אף טענת ב"כ בני הזוג שחר בסיכומיו, כי מדובר בעניין שהוא בגדר "ידיעה שיפוטית" (ראו בסעיף 29 לסיכומים) טעונה ראיות. בפרט כך, כאשר אין חולק שבניגוד לגב' שחר, דוא"ל התגובה של מר שחר נשלח אך ורק לעו"ד ליפשיץ (ראו התשובה בעמ' 168 לנספחי כתב התביעה).

עולה מן האמור, שקיימות אפשרויות שונות להשיב על דוא"ל, כשרק אחת מן האפשרויות היא "השב", ואפשרות נוספת היא "השב לכולם". מכאן, שטענתה של גב' שחר ולפיה בהיסח הדעת כיתבה את עו"ד אסיאו, היא אפשרית, אך קבלתה מותנית, בין היתר, במתן אמון בעדותה. אלא

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 61424-01-22 ליפשיץ נ' שחר ואח'

תיק חיצוני:

שכמפורט עד כה, מצאתי את גרסאותיה כלא אמינות, הן בסוגיית ידיעת בני הזוג אודות הליקויים בדירה שברחוב הדייגים, והן בשינוי הגרסה בעניין משלוח הדוא"ל לעו"ד אסיאו.

59. לבסוף, יש לומר כי אם אכן מדובר היה בטעות שבהיסח הדעת, אזי הדעת נותנת שגב' שחר הייתה מתנצלת בפני עו"ד ליפשיץ, ולו על העובדה ששיתפה את עו"ד אסיאו במחשבותיה על השירות שהעניק לבני הזוג, אך זאת היא לא עשתה. לא רק שבחרה שלא להתנצל, אלא העלתה במסגרת עדותה גרסה חדשה שאין בה אמת.

ההגנה הקבוע בסעיף 5/13 לחוק איסור לשון הרע

60. טוענת הגב' שחר, לראשונה בסיכומיה, כי עומדת לה ההגנה הקבוע בסעיף 5/13 לחוק איסור לשון הרע, ומפנה בעניין זה לפסק דינו של בית המשפט העליון ברע"א 4512/20 חברת מנו ספנות בע"מ נ' מעין בלס (פורסם במאגרים משפטיים 14.10.2020) (להלן - "עניין מנו ספנות"), במסגרתו, כך לטענתה, נקבע שאמירות שהן לשון הרע, המופיעות בהתכתבות בין צדדים אגב משלוח מכתב התראה לפני תביעה, חוסות תחת הגנה זו.

61. סעיף 5/13 לחוק איסור לשון הרע קובע כך:

"לא ישמש עילה למשפט פלילי או אזרחי -

...

(5) פרסום על ידי שופט, חבר של בית דין דתי, בורר, או אדם אחר בעל סמכות שיפוטית או מעין-שיפוטית על פי דין, שנעשה תוך כדי דיון בפניהם, או בהחלטתם, או פרסום על ידי בעל דין, בא כוחו של בעל דין או עד, שנעשה תוך כדי דיון כאמור;

62. במקרה דנן, ניתן לדחות את טענת ההגנה של הגב' שחר, מן הטעם הפשוט שדבר לא נאמר בעניין זה בכתב ההגנה שהגישו בני הזוג, ועל-כן טענה זו מהווה הרחבה חזית אסורה (ראו הטענה בעניין זה בסעיף 8(ה) לסיכומי התשובה של עו"ד ליפשיץ).

63. גם לגופו של עניין יש לדחות את הטענה, המבוססת על-פי הנטען על פסק דינו של בית המשפט העליון בעניין "מנו ספנות".

64. תחילה יש לומר, כי עניין זה כלל לא הוכרע בהחלטה, היות שבית המשפט העליון קבע בהחלטתו, כי במקרה הנדון השאלה כלל איננה מתעוררת (ראו סעיף 14 להחלטה), ועל-כן לא ניתנה רשות לערער.

בצד זאת, עמד בית המשפט העליון על ההלכה, ולפיה בתי המשפט פרשו את יריעת ההגנה גם על ביטויים שקדמו להליך המשפטי, ובין היתר, במסגרת מכתבי התראה לקראת נקיטה בהליך משפטי. כך, לשם ההמחשה, ניתן לפנות לע"פ 364/73 זיידמן נ' מדינת ישראל, פ"ד כח(2) 620 (1974), בו נקבע שההגנה תחול גם על "כל צעד הננקט בקשר עם ההליך בכל שלב משלביו השונים, לרבות כל פניה בכתב ומסמך הנדרש במהלך הרגיל של המשפט והמשמשו כהלכה."

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 22-01-61424 ליפשיץ נ' שחר ואח'

תיק חיצוני:

וראו גם את הפסיקה בעניין דברים שנרשמו במכתבי התראה לקראת תביעה: רע"א 43/11 הרם נ' זקס (פורסם במאגרים משפטיים 28.08.2011); ע"א 7517/17 גואטה נ' מיטלפונקט (פורסם במאגרים משפטיים 11.11.2018).

65. בענייננו, הדוא"ל ששלח עו"ד ליפשיץ לבני הזוג שחר ביום 13.12.2021 בשעה 16:52 (ראו עמ' 167 **בנספחי כתב התביעה**) איננו מכתב התראה לפני הגשת תביעה, אלא מכתב דרישה לתשלום שכר ראוי בגין שירותיו המשפטיים, ואין בו רמז או חצי רמז לכוונה לנקוט בהליך משפטי, ועל-כן ההלכות המשפטיות עליהן מבססים בני הזוג שחר את טענת ההגנה שלהם, אינן רלוונטיות.

66. לאמור אוסיף, שיש לדחות את טענת בני הזוג שחר (ראו **בסעיף 51 לסיכומיהם**), כי בעת משלוח הדוא"ל, כבר ידע עו"ד ליפשיץ שבכוונתו להגיש תביעה, כפי שאף עשה בפועל. לטענה זו אין כל בסיס בחומר הראיות. לא זו אף זו, ניתן לראות שמר שחר בתגובתו (ראו בסעיף 15 לעיל), איננו דוחה לחלוטין את דרישתו של עו"ד ליפשיץ לתשלום שכר, ואף איננו מעלה כל טענה ביחס לטיב השירות שניתן לבני הזוג, אלא מציין, כי דרישת התשלום איננה תואמת את הסיכום בין הצדדים.

67. לאור כל האמור, יש לדחות את טענת הגב' שחר, כי עומדת לה ההגנה הקבועה בסעיף 13(5) לחוק איסור לשון הרע.

שיעור הפיצוי

68. לפי סעיף 7א לחוק איסור לשון הרע, בית המשפט רשאי לחייב את המעוול (מוציא לשון הרע) בתשלום פיצויים, ללא הוכחת נזק, עד לתקרה בסך של כ- 77,500 ₪ (הסכום נכון להיום); וכפליים סכום זה ככל שהוכחה כוונה לפגוע.

הסעד בו נקב עו"ד ליפשיץ בתביעתו הוא סעד של פיצוי ללא הוכחת נזק, לפי סעיף 7א לחוק, בסך של 55,000 ₪, וזאת משיקולי אגרה ונוכח היקף הפרסום (ראו סעיף 4.5 לכתב התביעה).

69. הפיצוי בגין לשון הרע תכליתו להשיג מטרות שונות – האחת, הטבת נזקיו של התובע, דהיינו לעודד את רוחו ולתקן את הנזק לשמו הטוב (ראו רע"א 4740/00 אמר נ' יוסף (פורסם במאגרים משפטיים 14.08.2001)); השנייה, סנקציה עונשית כלפי מפרסם לשון הרע (ראו ע"א 9474/03 יורם גדיש תשתית ובנייה (1992) בע"מ נ' בהג'את מוסא (פורסם במאגרים משפטיים 21.11.2006)); השלישית, היבט חינוכי שעניינו העברת מסר לציבור (ראו ע"א 89/04 נודלמן נ' שרנסקי (פורסם במאגרים משפטיים 04.08.2008)).

70. בת"א (אשד' 19-03-10790 אורי פירוז נ' יגאל רפאל כהן (פורסם במאגרים משפטיים 21.03.2021) עמדתי על האופן בו יש לפסוק את סכום הפיצויים, כאשר מבוקש כי הפיצוי ייקבע ללא הוכחת הנזק.

"פיצוי בלא הוכחת נזק, כשמו כן הוא, אין על התובע חובה להוכיח את ההיקף המדויק של נזקו לצורך קבלת פיצוי. לכן, אף שפירוז לא הצליח להראות בראיות של ממש את היקף הפגיעה בו ובעסקו, הרי שכאמור יש קושי מובנה בכך.

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 61424-01-22 ליפשיץ נ' שחר ואח'

תיק חיצוני:

יתרה מכך, בפרשת 'נודלמן' שנזכרה לעיל, קבע בית המשפט העליון שלפיצוי מטרות נוספות מעבר להטבת הנזק הממוני הישיר, ובין היתר יש לתת ביטוי לעוגמת הנפש שנגרמה לנפגע. בפסק הדין עמד בית המשפט על השיקולים אותם יש לשקול בקביעת סכום הפיצוי:

'מעקרונות היסוד האמורים לעיל, נגזרים השיקולים שיש לשקול לצורך הערכת שיעור הפיצוי הראוי, בין לחומרה ובין לקולא. בראש וראשונה, יש לתת משקל לנזק שנגרם לתובע כתוצאה מהפרסום, אשר הפיצוי התרופתי נועד להטבתו. קיימת חזקה, כי נגרם נזק לשמו הטוב של הנפגע מעצם פירסום לשון הרע, המצדיק פסיקת פיצויים אף ללא צורך שיוכיח נזק ממון מיוחד אשר נגרם הלכה למעשה (ענין מנדל-שרף, 174; ע"א 2668/97 ר"ח דורון רופין נ' גלובס פבלישר עיתונות, פד"י נה(1) 721 (1998), 725). נזק זה נשקל לא רק בהקשר לפרסום עצמו, אלא גם בהתחשב בהתנהגות הצדדים לאחריו, ואף במהלך הדיון המשפטי, התנהגות העשויה להגדיל את הנזק או להקטינו, לפי הענין. אף באשר למטרה העונשית, החינוכית וההרתעתית, יש לשקול את התנהגות המפרסם, ואת כוונותיו כפי שהן עולות מהתנהגותו כגון, האם היה בהן רישול או קלות דעת, או זדון וכוונה ישירה לפגוע. ברוח זו מונה סעיף 19 לחוק מספר נסיבות שבכוחן להקל על הנתבע, בהן: היות הפרסום חזרה על דברים שנאמרו קודם לכן (לשון הסעיף, וראו גם ענין 723/74 הארץ, 322); היות המפרסם משוכנע באמיתות דבריו, בהיעדר כוונה לפגוע, וכן בקיום התנצלות, תיקון או הכחשה, או בנקיטת צעדים לצמצום תפוצתו של הפרסום. הערכת הנזק נותרת, בסופו של יום, עניין הנתון להערכה שיפוטית, הבנויה על אמות מידה כלליות, ועל נסיבותיו הקונקרטיות של המקרה הפרטי (ענין פרידמן, 244; ע"א 492/89 סלונים נ' 'דבר' בע"מ, פד"י מו(3) 827 (1992), 835).'

בצד השיקולים הקשורים במידת הפגיעה בנפגע, נקבע בסעיף 19 לחוק שישנם שיקולים הקשורים במעוול, שיש לקחת אותם בחשבון, בעת פסיקת הפיצויים. נאמר בסעיף כך:

'בבואו לגזור את הדין או לפסוק פיצויים רשאי בית המשפט להתחשב לטובת הנאשם או הנתבע גם באלה:

- (1) לשון הרע לא היתה אלא חזרה על מה שכבר נאמר, והוא נקב את המקור שעליו הסתמך;
- (2) הוא היה משוכנע באמיתותה של לשון הרע;
- (3) הוא לא נתכוון לנפגע;
- (4) הוא התנצל בשל הפרסום, תיקן או הכחיש את הדבר המהווה לשון הרע או נקט צעדים להפסקת מכירתו או הפצתו של עותק הפרסום המכיל את לשון הרע, ובלבד שההתנצלות, התיקון או ההכחשה פורסמו במקום, במידה ובדרך שבהן פורסמה לשון הרע, ולא היו מסוייגים."

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 61424-01-22 ליפשיץ נ' שחר ואח'

תיק חיצוני:

71. עולה מן האמור, שבעת קביעת גובה הפיצוי, יש לשקול, בין היתר, את שאלת תפוצת הפרסום, אשר לה משקל גבוה בקביעת גובה הפיצוי, את משך הזמן בו הציבור יכול היה להיחשף לפרסום (ראו בהקשר זה ע"א 552/73 רוזנבלום נ' כץ, פ"ד ל(1) 589, 594 (1975)), את קיומה או אי קיומה של התנצלות, וכן את התרשמות בית המשפט בדבר קיומה של כוונה לפגוע.
72. בת"א (אשד') 27415-01-22 אזולאי נ' יופה (פורסם במאגרים משפטיים 16.07.2023), סקרתי את הפסיקה המתייחסת למקרים שבהם הפרסום ייחס עבירה פלילית לנשוא הפרסום, ואת סכום הפיצוי שנקבע במקרים אלה, ולהלן אחזור על סקירה זו.
- בת"א (ראשל"צ) 1866-10-19 קלי נ' סופרין (פורסם במאגרים משפטיים 16.07.2021), פסק בית משפט השלום פיצוי בסך של 18,000 ₪, בגין פרסום שייחס לתובעים עבירה של גניבה. יצויין, כי על-פי פסק הדין, הפרסום הוסר על-ידי הנתבעת יממה לאחר שנכתב, ובית המשפט ראה בכך נימוק לקולא.
- בת"א (רח') 15771-09-19 וידל נ' מצלאווי (פורסם במאגרים משפטיים 19.10.2022) פסק בית המשפט פיצוי בסך של 100,000 ₪, בגין פרסום שייחס לתובעת, שבתקופה הרלוונטית הייתה רעיית ראש עיריית רמלה, עבירה של קבלת שוחד. נקבע, כי הפרסום נעשה מתוך כוונה לפגוע, ולכן בית המשפט קבע כפל פיצוי בסך של 50,000 ₪.
- בת"א (אשד') 40534-09-20 רומנו נ' פרקליטות מחוז דרום – אזרחי ואח' (פורסם במאגרים משפטיים 11.06.2023) פסק בית משפט זה פיצוי בסך של 10,000 ₪, בגין פרסום שהוא תלויה למשטרת ישראל, ולפיו התובע ביצע הפצה של תמונות וסרטונים אינטימיים של הנתבעת. סכום הפיצוי נתן ביטוי לתפוצה הנמוכה של הפרסום, אשר הסתכמה בחוקרי משטרת ישראל.
- בת"א (עכו) 7026-02-20 לפ נ' קביאטקובסקי (פורסם במאגרים משפטיים 22.05.2023) פסק בית משפט השלום פיצוי בסך של 15,000 ₪, בגין פרסום ברשת החברתית "פייסבוק", בו ייחס הנתבע לתובע עבירות בנייה, ועבירות של שיבוש הליכים וקשירת קשר עם גורמי ציבור.
- בת"א (ת"א) 34330-03-15 סרוסי נ' ברטל (פורסם במאגרים משפטיים 28.12.2017) פסק בית משפט השלום פיצוי בסך של 30,000 ₪, בגין שני מכתבים ששלחה הנתבעת בהם ייחסה לתובע ביצוע של עבירות בנייה. בית המשפט נתן דעתו לכך שמדובר בשני פרסומים שונים, אך מנגד לתפוצה הנמוכה של הפרסומים.
- בת"א (ראשל"צ) 14370-05-20 אוזנה נ' שרון (פורסם במאגרים משפטיים 23.04.2023) פסק בית משפט השלום פיצוי בסך של 12,000 ₪, בגין פרסומים שביצעה הנתבעת לחבר של התובע וילדיו, וזאת נוכח תפוצתם הנמוכה.
73. לסקירה זו אוסיף, שני הליכים בהם דנתי במקרים דומים, שבהם הפרסומים ייחסו עבירות פליליות לנשוא הפרסום.

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 22-01-61424 ליפשיץ נ' שחר ואח'

תיק חיצוני:

בת"א (אשד' 21-08-40940 ביו - אייר נ' קופרשטיין (פורסם במאגרים משפטיים 30.03.2023) פסקתי פיצוי בסך של 10,000 ₪, בגין פרסומים של הגב' קופרשטיין בעמודים עסקיים של שותפות "ביו-אייר", בהם האשימה את השותפות בנוכחות ומרמה. גובה הפיצוי נקבע, בשים לב לזמן הקצר בו הפרסום הופיע בדפים העסקיים, וכאשר אין מידע לפיו לקוחות אשר לכאורה נחשפו לו נמנעו מביצוע עסקה עם השותפות, ומנגד העדר התנצלות ומסקנה בדבר כוונה לפגוע.

בת"א (אשד' 22-01-27415 אזולאי נ' יופה (פורסם במאגרים משפטיים 23.04.2023), פסקתי פיצוי בסך של 30,000 ₪ בגין פרסומים שביצע מר יופה ובהם, ייחס לגב' אזולאי עבירות של בנייה שלא כחוק, ועבירות של שחיתות שכן על-פי הטענה עשתה יד אחת עם המועצה המקומית גן יבנה לצורך בניית עסק הגיימבורי שבבעלותה מכספי הציבור. סכום הפיצוי נקבע, בין היתר נוכח ההיקף הנרחב של הפרסום אשר כנגזר ממנו טמון בו פוטנציאל לפגיעה כלכלית משמעותית, וכן נוכח העדר התנצלות. יצוין, כי מר יופה הגיש ערעור על פסק הדין.

74. יש לציין, כי עו"ד ליפשיץ מפנה בסיכומיו לשני פסקי דין אחרים, בהם דנתי, שבהם נדונו פרסומים שבהם יוחסו עבירות פליליות (ראו ת"א (אשד' 15-12-17111 כהן נ' מור (פורסם במאגרים משפטיים 06.06.2028); תא"מ (אשד' 19-03-62021 קלצ'קין נ' גלולה (פורסם במאגרים משפטיים 06.01.2022)), במסגרתם קבעתי פיצויי בסכומים של 70,000 ₪ ו-75,000 ₪ (בהתאמה) בגין אמירות שבהן יוחסו לעובדי ציבור אמירות קשות בדבר חברות בארגון פשיעה (בעניין כהן), וזיוף תוצאות בחירות (בעניין קלצ'קין).

מקרים אלה אינם דומים למקרה שלפני, הן בשל ההיקף המצומצם של הפרסום במקרה דנן, והן נוכח עוצמת ההאשמה במקרים הנ"ל, ובפרט כך, שעה שהיא מופנית כלפי עובדי ציבור בגין משרתם הציבורית.

מן הכלל אל הפרט בסוגיית הפיצוי

75. הפרסום של גב' שחר מייחס לעו"ד ליפשיץ עבירה פלילית של הונאה, והיה בו פוטנציאל לפגיעה כלכלית בעו"ד ליפשיץ, נוכח האפשרות שעו"ד אסיאו יסלוד מקיום קשר עסקי עם שותף אשר מרמה את לקוחותיו.

76. אשר להיקף התפוצה ומשך זמן הפרסום, יש לומר, כי מדובר בתפוצה מצומצמת ולזמן קצר, וכאמור לעיל, היקף הפרסום מהווה שיקול מרכזי בקביעת גובה הפיצוי, ואף עו"ד ליפשיץ ראה בנימוק זה כנימוק לגדור את הפיצוי המבוקש בסכום הנמוך מן התקרה הקבועה בחוק איסור לשון הרע.

77. שיקול נוסף, בהתאם להוראות סעיף 19(4) לחוק, הוא האפשרות להתחשב בקיומה של התנצלות או העדרה. בענייננו, גב' שחר לא מצאה מקום להתנצל בפני עו"ד ליפשיץ. עוד עומדת לחובת הגב' שחר, העובדה שהפרסום נועד לפגוע בעו"ד ליפשיץ, וזאת בשים לב, לגרסה שבכתב ההגנה, ולפיה שלחה את הדוא"ל לעו"ד אסיאו מתוך כוונת מכוון, ומתוך "חובה מוסרית".

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 61424-01-22 ליפשיץ נ' שחר ואח'

תיק חיצוני:

78. בנסיבות המקרה, נוכח ההיקף המצומצם של הפרסום, אך מנגד העובדה שהביטוי "הונאה" יש בו כדי לפגוע ביסודות העיסוק בעריכת דין, ונוכח כוונה לפגוע והעדר התנצלות, אזי אני קובע כי הגב' שחר תשלם לעו"ד ליפשיץ פיצוי בסך של 12,500 ₪.

סוף דבר

79. התביעה מתקבלת בחלקה.

אני מחייב את הנתבעים, ביחד ולחוד, לשלם לתובע סך של 6,000 ₪ בתוספת מע"מ כחוק, כתשלום עבור שירותיו המשפטיים.

בנוסף, הנתבעת תשלם לתובע פיצוי בסך של 12,500 ₪ בגין עוולת לשון הרע.

הנתבעים, ביחד ולחוד, ישלמו לתובע שכ"ט עו"ד והוצאות משפט בסכום כולל של 10,000 ₪. הסכומים האמורים ישולמו בתוך 30 יום מיום קבלת פסק הדין, וישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק בחלוף מועד זה, החל ממועד מתן פסק הדין ועד למועד התשלום בפועל.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ז אב תשפ"ג, 04 אוגוסט 2023, בהעדר הצדדים.

יהודה ליבליין, שופט